

[Weikop.]

tanke — og det har vi jo egentlig affundet os med i vore ændringsforslag — forekommer det os til gengæld ganske rimeligt, at midlerne fordeles ved eksportkreditrådets medvirken, så at eksportkreditrådet ved hjælp af udvalg, måske ganske tilsvarende udvalg, som den højtærede handelsminister vil betjene sig af, formidler og fordeler pengene til eksport- og produktivetsfremmende formål.

Den højtærede handelsminister har jo slået fast, at der ikke kan fordeles flere penge til eksport- og produktivetsfremmende foranstaltninger end renteaftkastet af dollarpuljen på ca. 200 mill. kr. og eksportfonden på ca. 20 mill. kr., og da finansministeren, efter hvad der foreligger for os, jo ikke vil yde højere rente end $3\frac{1}{2}$ pct. af de 220 mill. kr., vil det sige, at der skulle være ca. 7,7 mill. kr. til rådighed. I både den højtærede ministers fremsættelsestale og den store betænkning angående eksportfremmende foranstaltninger regnes der med, at der skal bruges ca. 7 mill. kr. til eksportfremmende foranstaltninger — måske ikke straks, men på længere sigt; det vil altså sige, at der skulle være mindre end 1 mill. kr. tilbage til produktivetsfremmende foranstaltninger, et meget beskedent beløb i betragtning af de krav, der stilles af erhvervene.

Jeg tror, den højtærede minister må gøre erhvervene klart, at det er meget beskedne midler, der gennem denne lov stilles til rådighed for produktivetsfremmende foranstaltninger. Ligesom ved første behandling vil jeg gerne spørge den højtærede handelsminister: er det meningen, at der af disse få midler ligesom tidligere ved counterpartfonds skal ydes tilskud til Danske Husmødres Forbrugerråd, Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger, højskoler, organisationer, der har økonomisk basis og styrke til selv at klare deres problemer? I øvrigt er det understreget ved forhandlingerne, at der skal være tale om hjælp til selvhjælp, for så vidt angår produktivetsfremmende foranstaltninger.

Man må erindre, at det er skatteydernes penge, der bruges til tilskud til disse formål. De renter, der ydes, er en direkte udgift for statskassen, hvilket tydeligt fremgår af,

at der aldrig tidligere har været denne udgift, fordi staten aldrig nogen sinde har forrentet dollarpremieringspuljen. Det er vel ikke for meget sagt, at spørgsmålet om renter i nogen grad hviler på en fiktion. Det, der sker, er ganske simpelt dette, at man flytter nogle penge fra den ene konto til den anden, og det er penge, som stort set bilkøberne har betalt, dengang man solgte — det er vel ikke for meget sagt — en slags sort valuta, som staten søgte at tiltuske sig en fortjeneste på.

Men samtidig unddrager man eksportkreditfonden midler og putter dem over i Danmarks erhvervsfond. Jeg synes ikke, det er særlig tiltalende; vort forslag om den selvejende institution ville langt, langt bedre kunne tilgodese berettigede interesser, også fordi det måske senere ville blive lettere at give erhvervene en chance for helt og fuldt og uafhængigt af staten at overtage risiko og byrder under former, som ville virke, tror jeg, tilfredsstillende både for erhvervene og for skatteborgerne.

Sjældent har anvendelsen af midler, altså i realiteten anvendelsen af skatteborgernes penge, hvilet på et så løst grundlag som ved det af ministeren fremsatte forslag. For vel er der her tale om en bemyndigelse, men forud er der ikke skabt klarhed over, hvilke produktivetsfremmende foranstaltninger det er hensigten at yde støtte til. Jeg kan godt forstå, at man ikke kan gå i enkeltheder, men det var ønskeligt at få det i store træk. Det er blot erhvervenes ønsker, der foreligger summeret op, men intet som helst om, hvilke ønsker den højtærede minister kunne tænke sig at tilgodese eller imødekomme. Der foreligger intet i så henseende, heller ikke noget specielt. Det eneste, der foreligger, er, at man regner med, at der skal anvendes de midler, der skal anvendes til eksportfremmende formål. Det ved man nogenlunde hvad er, for det findes der en stor betænkning om. Men naturligvis kan den højtærede minister også skære noget væk, hvis det skulle passe ham. På et så løst grundlag — jeg ser bort fra de eksportfremmende foranstaltninger, idet jeg må erkende, at der foreligger en bog på 80 sider derom — giver flertallet altså bemyndigelsen fra sig. Det er ret ubegribeligt, at det kan lade sig gøre, ganske særlig når